

Gyászol egyesületünk: elhunyt Halmosi Zoltán

Életének **78. évében**, hosszan tartó, méltósággal viselt betegség után **2025. január 4-én** csendesen elhunyt **Halmosi Zoltán**, a Szombathelyi Haladás legendás labdarúgója, egyesületünk elnökségének tagja. Bár tudtunk súlyos betegségről, de titkon mégis reménykedtünk felépülésében, mivel az óriási küzdőszelleme, a legendás szíve korábban már sokszor átsegítette a nehézségeken a futballpályán és az életben is. De ezt a csatát sajnos nem nyerte, nem nyerhette meg.

Kedves Zoli!

Nagyon örültünk, amikor egykori csapattársad, **Szarka Zoltán** örökségét átvetted egyesületünk elnökségében. Felsorolni is sok lenne, hogy mennyi közös rendezvényen, megemlékezésen vettünk részt az elmúlt

években. **Rátok, feleségeddel, Rozikával mindig mindenben lehetett számítani.** Nagyon jó hangulatban megünnepelehtünk előbb 70., majd 75. születésnapodat is. Sajnos ennek nem lesz folytatása. Felidéztek pályafutásod legemlékezetesebb pillanatait a bozzai gyerekkortól a Haladásnál eltöltött éveken keresztül a válogatott mérkőzésekig, az **íreknek lőtt bomba**

gólod mellett a híres **Marseille-i** mérkőzést is kielemeztük. Bár számos fővárosi nagycsaphoz csábítottak, de Te hű maradtál Szombathelyhez, a Haladáshoz, amit soha nem bántál meg. Egykori klubtársaid, barátaid, **Horváth Árpád** és **Kereki Zoltán** elmesélték, hogy milyen ragyogó vezéregyénisége voltál a hetvenes években a zöld-fehér gárdának, még akkor is húzóember voltál, ha netán kicsit rosszabb napot fogtál ki.

Játékosársaid évtizedek elteltével is „**Kapitánynak**” szólítottak, ami nem akármilyen megnyilvánulása a tiszteletnek. Tekintélyedre jellemző, amit **Sárosi László** mondott rólad: „Mindig fontosnak tartottam a taktikát, de tudtam, hogy ott a pályán majd Halmosi dönti el, hogy mi következzenek.” Olyan csapatnak voltál a kapitánya a pályán és azon kívül is, amelyet **Horváth Árpád** találóan így jellemzett: „Igazi CSAPAT volt a Haladás, ha kellett, húszan egyszerre mentek a kocsimba, de a templomba is.” Szombathelyi példaképed, **Iszak Sándor** számos történet, sztori megosztásával támasztotta alá, hogy milyen kiváló labdarúgó és ember voltál. **Hegedüs Péter** kiemelte, hogy ő elsősorban Neked köszönheti, hogy őt igazán befogadták Szombathelyen.

Kedves Zoli!

Egész életedben nagyon büszke voltál családodra, nyugodt családi háttér nélkül pályafutásod biztosan nem így sikerült volna. Feleséged, a válogatott atléta **Séfer Rozália** az utolsó pillanatig támaszkodtál. A három gyerek szintén a sportban maradt, **Péterből** válogatott labdarúgó vált. Az utóbbi években pedig már az unokák vitték a prímet, ők okoztak sok örömet számodra. Ezt az idillikus családi képet csak nagyobbik fiad fiatalon bekövetkezett tragédiája bontotta meg.

Kedves Zoli!

Tavaly **Tóth II Józsefre**, az Aranycsapat jobbszélsőjére emlékeztünk Mersevátón.

Az ünnepei beszédekhez egy mondatot fűztél: „**Józsi bácsi soha nem felejtette el, hogy honnan jött, honnan indult élete.**” Ez rád fokozottan igaz. Gyerekeidet is úgy nevelted, amilyen nevelést Te kaptál. „**Mindig arra tanított az édesanyám, hogy soha ne feledjem, honnan jöttem, ahol csak tudok segítsék, és soha, senkinek ne ártsak.**”

Kedves Zoli!

Hiányodat már betegségéd idején is éreztük. Személyedben nem csak a magyar labdarúgás és a Haladás egyik (ha nem a legnagyobb) labdarúgóját veszítettük el, hanem egy őszinte, igaz barátunkat is. Életvidám, önbizalmat sugárzó egyéniséged hiányozni fog klubéletünkől. Szomorú, megtört szívvel búcsúzunk Tőled. Köszönjük barátságodat, a sok-sok felejthetetlen élményt, melyekkel megajándékoztál bennünket. Emlékedet tisztelettel és szeretettel megőrizzük. **Isten veled, nyugodj békében!**

Idézetek Halmosi Zoltántól

Bozzai

Egy kis Vas megyei faluban, Bozzaiban születtem, ahol megtanították velem a legfontosabb dolgokat. Tiszteosságra és becsületre neveltek, maradjak olyanok, amilyenek születtem. Ott gyerekeskedtem, a teheneket őriztem és futballoztam. Mindig futballista akartam lenni. Krausz Tamás barátommal gyakoroltunk, ösztönösen futballoztunk, nem kellett nekünk akadémia.

Pályakezdés

1963-ban hegesztőként végeztem, annak rendje és módja szerint kitanultam a szakmát. A MÁV járműbe kerültem. Szerettem csinálni és talán jól is hegesztettem. Mihályi Lajos bácsi volt a csoportvezetőm, mindig azt mondta: „Ha úgy tudnál futballozni, mint amilyen hegesztő vagy, már válogatott lennél.” A sors úgy hozta, hogy mégsem ebből kellett megélnem.

Haladás

Első edzőm Velekey Feri bácsi volt. Voltak nálam tehetségesebbek is, nem úgy nézett ki, hogy válogatott futballista leszek. El akartam menni a cipőgyárba, Rákli Kálmán nem engedte, hogy távozzak. Ezzel örökre meghatározta a pályafutásomat, utólag is hálás vagyok neki. A Haladás meccseire azóta is kijárok, bármilyen is a futballunk, a Haladás a szerelmem. Számomra még ma is ünnep, ha mérkőzés van.

Cucu

Hogy lettem Cucu? Előtte Schlosser Imre után Slózinak hívtak, még Ekler Szepi bácsinak köszönhetően. Cucu akkor lettem, amikor bekerültem a válogatottba. Bozsik Cucu rólam mindig nagyon szépen nyilatkozott, a cikket el is raktam. Később is sokra tartott, nála kerültem vissza a válogatottba. Kulcsár Feriék ekkor kereszteltek át Cucura.

Család

A feleségemmel 1971-ben kerültünk össze, azóta „bírnjuk” egymást, de inkább ő engem.

Sajnos a nagyobbik fiamból – az élet úgy hozta – nem lett olyan futballista, amelyet akartam. Peti, aki engem is túlszárnyalt, még játszik. Erika lányunk atletizált, testnevelő tanár lett. Van már öt unokánk. Hála Isten jól meg vagyunk. Mindig azt mondtam: Nem az a gazdag, akinek sok pénze van, hanem akire sokat nyitnak ajtót. Nálunk szerencsére van ajtónyitogatás.

Büszkeség

Ha mindent mérlegre teszek, nem hinném, hogy elégedetlenkednem kellene. Több dolog is van, amire nagyon büszke vagyok. Legfőképpen arra, hogy magyarnak születtem, s hogy egy kicsiny faluból elindulva egészen a válogatottságig vittem.

Örök nyugalomra helyezték Halmosi Zoltánt

2025. január 10-én előbb a **Szombathelyi Székesegyházban** gyülekeztek **Halmosi Zoltán** családtagjai, barátai és tisztelői, hogy végső búcsút vegyenek a Haladás ikonjától. A **Fekete Szabolcs Benedek** segédpüspök által celebrált szentmise után a **Jáki úti temetőben** több százan kísérték utolsó útjára. Megható volt látni, hogy mennyien éreztek úgy, hogy személyesen is elköszönjenek szeretett labdarúgójuktól, akit magánemberként is olyan kihalófélben lévő szavakkal lehet jellemezni, mint

tisztetség, őszinteség, hűség és alázat. A sok-sok játékos, sportbarát és szurkoló mellett jelen volt a szertartáson **Jónyer István** világbajnok asztaliteniszező, a Nemzet Sportolója és **Dušan Dvoran**, Halmay Zoltán szülőfaluja egykori polgármestere is. A ravatalnál előbb a **Haladás Öregfiúk Klubja** nevében **Sebestyén Péter** búcsúzott megrendülten egykori játékosársától, aki elindult legjobb barátja, **Király Ferenc** mellé, hogy az égi futballpályán együtt szervezzék újjá a legendás Haladást. A régi játszótársak nevében még **Hegedüs Péter** méltatta nagy tisztelettel az általa évtizedek óta **Kapitánynak** hívott barátja sportolói és

emberi nagyságát. Több személyes történet is felidézett a múltból, melyek könnyeket csaltak a gyászolók szemébe. Végül a család nevében **Péter fia** búcsúzott meható szavakkal, megköszönve mindazon értékeket, melyeket ő és családja kapott édesapjától. Emlékezetes intelmeket idézett fel tőle, majd elcsukló hangon megígérte, hogy ő és az unokák méltó módon viszik tovább a **HALMOSI** nevet.

A búcsúbeszéd után a több száz gyászoló végső nyughelyéhez kísérte **Halmosi Zoltán** hamvait, ahol a felcsendülő **Haladás indulóval** végleg lezárult egy legendás labdarúgó életpályája, mellyel örökre beírta magát a magyar labdarúgás történetének aranykönyvébe.

Isten veled, nyugodj békében, Kapitány!

A Halmay Zoltán Olimpiai Hagyományörző Egyesület belső tájékoztatója.

Megjelenik havonta egyszer, 150 példányban.

Szerkeszti: Az egyesület vezetősége.

9700 Szombathely, Hollán E. u. 13. • E-mail: halmay@halmay.hu • www.halmay.hu